

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11Csr/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818200440
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2018:7818200440.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu P. O. Š., F., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXX, zast. LEGAL IURIS-advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Rožňava, Tehelná 11, IČO: 47 242 795, proti žalovanému BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 36432105, zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Bratislava, Martinčekova 13, IČO: 50 361 368, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd z a m i e t a nárok žalovaného vyplývajúci zo zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru číslo XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 16. 03. 2009, pôvodne uplatňovaný v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie, zriadený Slovenskou bankovou asociáciou so sídlom v Bratislave sp. zn. II/2014-3029.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú bude povinný zaplatiť žalovaný. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou v súvisiacom konaní sp. zn. 12Csr/1/2016 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie, zriadeným Slovenskou bankovou asociáciou, so sídlom v Bratislave, Rajská 15/A, pod č.k. II/2014-3029 zo dňa 30.12.2015, ktorý bol doručený 11.01.2016 a rovnako aj náhrady trov konania.

2. Súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 12Csr/1/2016-155 zo dňa 19.04.2017 tak že, zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok, odložil jeho vykonateľnosť uvedeného rozhodcovského rozsudku do právoplatnosti rozsudku sp. zn. 12Csr/1/2016. Súčasne rozhodol o pokračovaní v konaní vo veci, v rozsahu uvedenom v žalobe, po právoplatnosti rozsudku sp. zn. 12Csr/1/2016. Priznal náhradu trov konania žalobcovi.

3. Žalobca navrhoval zrušenie označeného rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že s právnym predchodcom žalovaného uzavrel dňa 16.03.2009 Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 4.330,- Eur, s úrokovou sadzbou 10,90 % ročne, s dobou splatnosti 84 mesiacov a s výškou mesačných splátok 80,13 Eur. Úver splácal od jeho poskytnutia do konca roku 2009. V dôsledku zablokovania účtu žalobcu exekútorom, sa dostal do omeškania s úhradou splátok a do platobnej neschopnosti. Dňa 26.02.2010 právny predchodca žalovaného oznámil žalobcovi predčasnú splatnosť celého úveru. Dňa 20.12.2013 podal žalobu na rozhodcovskom súde. Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie rozhodcovským rozsudkom č.k. II/2014 - 3029 zo dňa 30.12.2015 zaviazal žalobcu zaplatiť dlžnú sumu 4.067,53 Eur spolu s príslušenstvom, 1.1. s úrokmi, a to za obdobie odo dňa vzniku pohľadávky do 01.08.2013 vo výške 1.645,73 Eur, 1.2. s úrokmi z omeškania za obdobie

odo dňa vzniku pohľadávky do 01.08.2013 vo výške 697,12 Eur, 1.3. s poplatkami za obdobie odo dňa vzniku pohľadávky do 01.08.2013 vo výške 102,74 Eur, 1.4. s úrokmi vo výške 10,90 % ročne zo sumy 4.067,53 Eur odo dňa 02.08.2013 do zaplatenia, 1.5. s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.067,53 Eur odo dňa 02.08.2013 do zaplatenia a trovy rozhodcovského konania vo výške 265,20 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 381,26 Eur, a to v mesačných splátkach po 200,- Eur splatných vždy do 25. dňa mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia, pod stratou výhody splátok.

4. Žalobca trval na tom, že ako fyzická s ktorou bola uzavretá spotrebiteľská úverová zmluva, mal požívať ochranu spotrebiteľa pri jej uzatváraní, predovšetkým mal byť riadne informovaný o zmluvných podmienkach, vrátane dojednania o rozhodcovskej doložke, ktorá bola súčasťou predformulovanej zmluvy o úvere. Žalobca nebol vôbec informovaný o následkoch súvisiacich s rozhodcovskou doložkou a pokiaľ by aj bol získal nejakú informáciu, nemohol ovplyvniť obsah predformulovanej zmluvy. Trval na tom, že uplatňovaný nárok žalovaným bol premlčaný v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ"). Premlčacia doba je trojročná. Žalovaný oznámil predčasné zosplatnenie listom zo dňa 26.02.2010 a žalobu na Rozhodcovský súd podal dňa 20.12.2013. Už Rozhodcovský súd sa mal s uvedenou skutočnosťou vysporiadať.

5. Na základe návrhu žalobcu súd pokračoval v rozhodcovskom konaní v zmysle ust. § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v zmysle ktorého ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

6. Zmluvná podmienka upravujúca rozhodcovskú doložku rozhodne nebola individuálne dojednaná, je teda neprijateľnou zmluvnou podmienkou a v dôsledku toho je neplatná. Po zrušení rozhodcovského rozsudku súd pokračoval v konaní z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, a to na návrh žalobcu, ktorý poukázal na vykonané dokazovanie v konaní sp. zn. 12Csr/1/2016.

7. Žalovaný sa písomne vyjadril. Uviedol, že nemá záujem na trvaní sporu a s poukazom na hospodárnosť a účelnosť konania navrhol uzavretie dištančného zmieru v zmysle ktorého by žalobca zaplatil žalovanému sumu 4.067,53 Eur v mesačných splátkach po 100,- Eur vždy k 28. dňu toho ktorého mesiaca odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Náhradu trov by si znášala každá sporová strana samostatne. Žalovaný by za stavu schválenia takéhoto zmieru netrval na zaplatení príslušenstva.

8. Žalobca nesúhlasil s návrhom žalovaného na uzavretie zmieru, v zmysle ktorého mal žalobca zaplatiť žalovanému len istinu bez príslušenstva, v splátkach. Dôsledne trval žalobca na vznesenej námietke premlčania.

9. Keďže predmetné konanie priamo súvisí s pôvodným konaním sp. zn. 12Csr/1/2016 súd prevzal vykonané dokazovanie do tohto konania.

10. Z pripojenej fotokópie rozhodcovského spisu vyhotovenej Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie vyplynulo, že žaloba bola podaná na Stály rozhodcovský súd dňa 20.12.2013, kde sa spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. domáhala voči P. O. Š. - v tom konaní ako žalovanému, zaplatenia sumy 4.067,53 Eur s príslušenstvom. K žalobe bola pripojená Zmluva o poskytnutí spotrebného úveru registračné č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretá dňa 16.03.2009 medzi VÚB, a.s. a P. O. Š.. Poskytnutý bol bezúčelový spotrebný úver vo výške 4.330,- Eur, ktorý mal byť zaplatený v 84 mesačných splátkach vo výške po 80,13 Eur. Úver bol čerpaný jednorazovo dňa 16.03.2009. Dátum prvej splátky bol 17.04.2009, poslednej 16.03.2016, výška úrokovej sadzby 10,90 % ročne. RPMN predstavovala výšku 12,76 % ročne. Celkové náklady dlžníka predstavovali sumu 6.424,93 Eur.

11. Z uvedenej Zmluvy, konkrétne z čl. II. vyplynulo, že dlžník potvrdil, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., súhlasil s poistením, prevzal príslušné poisťné podmienky. V bode 5 uvedeného článku je uvedené, že „banka uzavretím tejto zmluvy navrhuje, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne v rozhodcovskom konaní prostredníctvom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného v zmysle Zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku.“ Súčasťou tohto textu, písaného minimalizovaným písmom, je aj veta, že „dlžník vyjadruje súhlas s návrhom banky na riešenie sporov Stálym rozhodcovským súdom.“ Z uvedenej Zmluvy však nikde nevyplývalo tvrdenie žalovaného, že klient mal možnosť odmietnuť uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy, čo neurobil. Rovnako nevyplýva z textu Zmluvy ani ďalšie tvrdenie žalovaného, že spotrebiteľ bol oprávnený bez uvedenia dôvodu odstúpiť od uvedenej Zmluvy do 7 pracovných dní odo dňa prevzatia písomnej informácie podľa ust. § 7 ods. 1 písm. d.) Zákona č. 108/2000 Z. z. Súčasťou pripojených listín v rozhodcovskom spise bola aj Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 25.09.2013, v zmysle ktorej žalovaný nadobudol pohľadávku voči žalobcovi.

12. Žalovaný - P. O. Š., bol vyzvaný na doručenie žalobnej odpovede, výzvu prevzal dňa 07.02.2014. Z obsahu žalobnej odpovede, ktorá bola doručená Stálemu rozhodcovskému súdu dňa 20.02.2014 vyplynulo, že sa jedná o záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, k porušeniu povinnosti plniť došlo v dôsledku finančnej tiesne, pričom už v tejto žalobnej odpovedi zdôraznil žalovaný, že v predmetnej zmluve sú neprijateľné podmienky týkajúce sa úrokov z omeškania, poplatkov z omeškania, zmluvných pokút, takže bol ochotný plniť záväzok len čo do istiny a zákonného úroku z omeškania. Len v tejto súvislosti uznal dlh, tzn. nie v celom rozsahu, tak ako to tvrdil žalovaný. Následne navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu pre neprijateľné podmienky.

13. Žalovaný sa v rozhodcovskom konaní vyjadroval k doručeným dokumentom niekoľkokrát, v dňoch 28.04.2014, 04.06.2014, 09.07.2014, 11.08.2014, 11.09.2014, 14.10.2014, 20.11.2014 a 29. 12. 2014, pričom vo svojich vyjadreniach opakovane žiadal zamietnutie žaloby, s poukazom na to, že nárok žalobcu je premlčaný a je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia OZ na premlčaciu lehotu, nie Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), keďže sa jedná o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy. Aplikácia ustanovení OZ pri takomto type úveru vyplynula aj z rozhodnutia NS SR č.k.4Cdo/152/2009, NS SR č.k.5MCdo/20/2009, z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne č.k.17Co/167/2011. Aj stanovisko Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách MS SR zo dňa 20.04.2010 konštatovalo, že favorizovanie ObZ pred právnymi predpismi určenými na ochranu spotrebiteľa, neprímerane znevýhodňuje spotrebiteľa. Komisia sa nestotožnila s argumentáciou, že zmluvy o úvere uzavreté podľa ObZ sa stali spotrebiteľskými zmluvami až ku dňu 01.01.2008, pretože definícia spotrebiteľského úveru podľa Zákona č. 258/2001 Z. z. zahŕňa aj úver.

14. Rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie, zriadeného Slovenskou bankovou asociáciou, so sídlom v Bratislave, sp. zn. II/2014-3029 zo dňa 30. 12. 2015, doručeným žalovanému (P. O. Š.) dňa 11. 01. 2016, bol žalovaný zaviazaný zaplatiť sumu 4.067,53 Eur, spolu s úrokom z úveru vo výške 1.645,73 Eur do 01. 08. 2013, s úrokom z omeškania v sume 697,12 Eur do 01. 08. 2013, s úrokmi 10,90 % ročne zo sumy 4.067,53 Eur od 02. 08. 2013 do zaplatenia, s úrokmi z omeškania 5 % ročne zo sumy 4.067,53 Eur od 02. 08. 2013 a trovy rozhodcovského konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že príslušnosť rozhodcovského súdu je viazaná dohodou banky a žalovaného v rozhodcovskej doložke v čl. II. bod. 5 Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX, uzavretej dňa 16.03.2009. Právomoc rozhodcovského súdu v danej veci vyvodil zo Zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. V čase, keď žalovaný a banka uzatvárali rozhodcovskú zmluvu, upravoval jej formu a obsah Zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Podľa ust. § 73 ods. 3 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 01.01.2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia, pričom môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky v Zmluve. Rozhodcovský súd konštatoval, že rozhodcovská zmluva je uzavretá individuálne a nie je ju možné kvalifikovať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v neprospech žalovaného, lebo nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán Zmluvy o úvere. Žalobe vyhovel, pretože rozhodcovskému súdu neboli preukázané skutočnosti osvedčujúce, že by Zmluva o úvere nebola uzavretá v súlade so zásadou poctivého obchodného styku, dobrými mravmi, alebo so zvyklosťami bánk pri poskytovaní hypotekárnych a spotrebných úverov v danom čase. V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania rozhodcovský súd skúmal, či je potrebné aplikovať ust. § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane

spotrebiteľa, v zmysle ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva na oslobodenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Rozhodcovský súd zistil, že pohľadávka žalobcu vznikla 26.02.2010 a žaloba bola podaná dňa 20.12.2013, tzn. v 4-ročnej premlčacej lehote, ktorá je stanovená v zmysle ObZ.

15. Podľa ust. § 73 ods. 1 Zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v účinnom znení, ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

16. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

17. Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

18. V žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku jedným z podstatných dôvodov bola skutočnosť, že rozhodcovský súd napriek vznesenej námietke premlčania, túto vyhodnotil podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka s tým, že premlčacia lehota mala byť štvorročná. Žalobca trval na tom, že nárok bol premlčaný už v čase, kedy bola žaloba na rozhodcovský súd podaná, z toho dôvodu mala byť žaloba zamietnutá.

19. Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou v účinnom znení, je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

21. Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa odseku 4 uvedeného ustanovenia, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa ust. § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa ust. § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Je nesporné, že zmluvný vzťah vzniknutý na základe Zmluvy o spotrebnom úvere je vzťah ktorý vykazuje všetky znaky spotrebiteľského záväzkového vzťahu. S názorom žalovaného, že sa v danom prípade jedná o obchodno-záväzkový vzťah, sa súd nestotožňuje. V prípade spotrebiteľských zmlúv má prednosť jednoznačne aplikácia občianskeho zákonníka a s týchto dôvodov je nevyhnutná aplikácia vyššie citovaných ust. § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka.

26. Súd je povinný prihliadnuť v súlade s ust. § 100 ods. 1 OZ na námietku premlčania. Povinný subjekt môže uplatniť námietku premlčania v ktoromkoľvek štádiu konania, do právoplatného skončenia veci. Vznesenie námietky premlčania po márnom uplynutí premlčacej doby má tie právne dôsledky, že premlčané právo nemôže súd priznať, pretože vznesením námietky premlčania došlo k zániku nároku.

27. Žalovaný v konaní namietal skutočnosť, že žalobca uznal nárok žalobcu v rozhodcovskom konaní. Z hľadiska uznania nároku je nutné konštatovať, že v žalobnej odpovedi na doručení žalobu v rozhodcovskom konaní zo dňa 20.02.2014 síce uviedol žalobca, že uznáva dlh, avšak len do výšky istiny a súčasne v tomto istom podaní spochybnil príslušenstvo istiny, s výnimkou zákonného úroku z omeškania. Z dôvodu existencie neprijateľných zmluvných podmienok žiadal žalobu zamietnuť. Z uvedeného písomného podania žalobcu nie je možné vyvodiť, že žalobca uznal dlh čo do dôvodu a výšky v zmysle ust. § 558 OZ. Naviac v čase, kedy sa vyjadroval v žalobnej odpovedi, tzn. ku dňu 20.02.2014, bol už nárok žalovaného uplatňovaný v rozhodcovskom konaní premlčaný a pri premlčaní dlhu má uznanie právny následok len ak ten kto ho uznal, vedel o premlčaní. To, že o premlčaní žalobca nevedel, vyplynulo z jeho ďalšieho písomného podania, z vyjadrenia k doručeným dokumentom v rámci rozhodcovského konania zo dňa 28.04.2014, kde konštatoval, že v čase, keď podával žalobnú odpoveď, nevedel o tom, že nárok je premlčaný. Za týchto okolností teda nie je možné akceptovať uznanie dlhu, pretože uznanie dlhu touto formou nevyvolalo účinky spojené s uznaním dlhu.

28. Súd dospel k záveru, že žalobca už v rozhodcovskom konaní opakovane vznášal námietku premlčania, na ktorú rozhodcovský súd neprihliadol z dôvodu použitia inej právnej úpravy - ObZ. Keďže na uvedený právny vzťah je bez akýchkoľvek pochybností potrebné aplikovať príslušné ustanovenia OZ, je možné konštatovať, že v prípade uplatnenia trojročnej premlčacej lehoty, došlo k premlčaniu nároku veriteľa. Úver bol zosplatnený dňom 26.02.2010, žaloba bola podaná na Rozhodcovský súd dňa 20.12.2013. V prípade plynutia trojročnej premlčacej doby, táto začala plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvýkrát. V tomto prípade, odo dňa 27.02.2010 a uplynula dňom 27.02.2013. Z uvedeného je zrejmé, že nárok bol premlčaný. Nie je možné uplatňovať ani 10 - ročnú lehotu v zmysle ust. § 110 ods. 1 OZ, pretože neplatné uznanie premlčaného dlhu nezaložilo plynutie 10 - ročnej lehoty.

29. Vznesená námietka premlčania bola dôvodná už v čase rozhodovania rozhodcovského súdu a bola riadne uplatnená žalovaným v rozhodcovskom konaní. Z týchto dôvodov, súd po zistení, že nárok žalovaného uplatňovaný v rozhodcovskom konaní bol premlčaný, zamietol pôvodný nárok žalovaného vyplývajúci zo Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 16.03.2009.

30. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. V zmysle uvedeného ustanovenia, súd priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov bude rozhodnuté osobitným rozhodnutím v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. §§ 355 a 356 CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.